

להכשרת מפקדים ? - קשיים : 1) הכרחים טוראים, שעל "זקנם" ילמדו המפקדים, 2) מניין יבחרו המפקדים אם לא יהיו הרבה יותר ווראים ?

אם מנצלים - ואיך לנצל הנסיון הצבאי ?
מנצלים, אפשר עכשיו לנצל. יותר קל לנצל סמלים, יותר קשה קצינים. יש קרטוטקה של קצינים (מחי קורנפלד).

30 אפריל

ישראל : הארגון לא יכריעו בקניין האנגלים ולא בפורשים - בערבים כן. הדבר הראשון הבהרת מדיניות המאבק - וגם ביחס לשני הגורמים האחרים. המדיניות הציונית גוזרת מדיניות הארגון.
אם צפויה סכנה חמורה מצד הערבים - סכנה חוצאות להייל, ארגון, אסון וציוד (אם צפוי נסיון אנגלי לחסל אותנו בכוח הצבא ? יש להסנע מגרימה למצב כזה, אין להסנע כזה מצד הערבים). לארגון דרושה מתיחות - לא עצבנות, הם צריכים להיות דרוכים לקראת משהו. יש להבטיח לחנוקה שיש פיקוד לארגון - עכשיו אין פיקוד. כל המוצעים למקומות המכריעים אינם מתאימים. מה שיש לנו בשטחים אחרים - התישבות, חינוך ועוד - אין לנו בשטח הבטחון. כאן דרושה ידיעה טכנית - אינה. לארגון עצמו יש הכרה שאין לו פיקוד. להסת' הציונית אין כמעט

דוגמא, וגם בעמים אחרים אין משקל כביר כזה בחיי אנשים לספלוגה, לחטיבת וכדומה. במקרכת הכלים של החנועה רק הארגון נשפע למיקוד. אבל דרושה הקטבה רבה לרחשי-לב - למען הכשיר מיקוד ומחן צו וציות. בארגון יש אחדות ציונית יותר מכל מקום אחר, וגם רגישות לפיצוליו פה גדולה מאשר - במקום אחר. הארגון צריך להתנהל ע"י קבוצה (לא אחד) חבריה שהחנועה מוכנה עליהם. (חבל שעד עכשיו לא היה איש מהמושבנים ;), זו הי קבוצת חברי ההסת' שבמה. יש לסתף אנשי הימין כראוי - במידה שהם ראויים לכך ושהקניין ראוי - מושבות צרכים צבוריים, ובמידה לא פחותה מהטענות שלהם שאין לעמוד נגדן.

יש לקיים הסה, בתנאי שחוגדר בבהירות חוקה שאינה מפריעה למהירות וכומר הביצוע. החלטות שאינן טעונות אישור הסה - חברי הסיעה צריכים לדעת אותה, אלא אם זה עניין חסאי. דרוש משטר שיאפשר מנויים חכומים במהירות. מה ו- - חרי מיותר, אבל לא מבחינת הימין. זאב ישר, חגון, ישר מחשבה, ישר הגיון, שקל הכל ביושר ושכל, ולא טעה בשקול, נוהג כלמי היסין בשכל ובחוקף, אבל כושר עבודה קטן מאוד (עצלן!), אין לו עניין באיש ולאיש אין עניין בו, לא מיחסים לו משקל. כשסנה החפמר רצה למנות ישראל. הוא ענה שאין אהה מוסמך למנות, אם משה יעשה זאת - הוא מוכן לקבל.

קדמו: נפגש עם נוער: עמדה על החנושות בן חטיבת ובין ארגון, ועל סרירות (אומרים לא תדעו מרי אלא התמרמרות).

בחסיבה יש הרגשה אחת בחרחנו, ומכאן ביסול לכל הארגון.
חיים פינר קובד קם קדה בענין האסירים (בא מרעננה) מולדחו -
החסיבה. כותו שירים וחרוזים, בן 21, חבר פיעה ב' נלחב;
יש אי-אמון גסור לחיש ולכל הארגון, שאינו מסוגל לשום דבר,
רקוב, שדוף. יש אהדה לאצל, אבל שונאים אוהם. מקנאים בהם
שגם תפשים.

שואלים: יש סאבק או אין, אם אין - יש לפור החסיבה.
יש מלחמה בפורשים, אןלא - אם יש מדוק לא קושים אוהה.